

צמאה נפשי!

"צִמְאָה לֵךְ נַפְשִׁי כָּמֹה לֵךְ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵינַי בְּלִי מַיִם"...

צמאה היא נפשי, מחפשת ומבקשת היא כל ימיה...

צמאה נפשי למים – מי התורה. צמאה היא לשמוע, ללמוד ולהחכים... להעמיק, להבין, לדעת, להפנים ולקיים, ואף לזכות ללמד...

צמאה נפשי להשלמה, צמאה היא לאישה, ארבעים יום עוד קודם לידתי כבר ציפיתי. כבר מרגע לידתי לזה קיוויתי, ציפיתי ובכיתי מוגעגוע...

צמאה נפשי עד מאוד, צמאה היא להבין מי אני, להפנים מי אני, להבין את העומק שבי...

צמאה נפשי לקשר הטהור עם אבי שבשמיים, להבין שגם אם אני מרגיש שקוע בבוץ, ושכבר אין סיכוי – אבא איתי, ממש איתי – בנו האהוב, בנו האוהב...

הוא תמיד איתי, גם בתוך הצרה, מחבק ומעודד...

אבא האהוב לא רואה את הלכלוך, הקליפות, אבא רואה את עומק נשמתו, את הטוב שבי...

"צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹקִים לְאֵל חַי"...

צמאה נפשי לאלוקים, להרגיש את אלוקים בחיי, להצליח לפתוח את העיניים ולראות את ה' בכל צעד וצעד בחיי...|